

Sygn. akt I C 2760/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Anna Szwed

po rozpoznaniu w dniu 08 maja 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.

przeciwko A. T.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 2760/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 października 2014 r. powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika (**pełnomocnictwo – k. 128**), wniósł przeciwko A. T. o zapłatę kwoty 46.934,11 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Z uzasadnienia pozwu wynika, że pozwany A. T. zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (dalej (...) Sp. z o.o.) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwany nie wykonał zobowiązań wynikających z przedmiotowej umowy w postaci zapłaty za faktury VAT wystawione przez powoda. W dniu 26 marca 2014 r. Sp. z o.o. reprezentowana przez (...) Sp. z o.o. zawarła umowę cesji wierzytelności objętej pozwem na rzecz powoda. W związku z brakiem zapłaty, powód jako nabywca wierzytelności wezwał stronę pozwaną do zapłaty należnej kwoty, przesyłając ponadto stronie pozwanej zawiadomienie o przelewie wierzytelności. (**pozew i załączniki – k.1-47**)

Postanowieniem wydanym na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 września 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowił przekazać sprawę do właściwości ogólnej pozwanego - Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie oraz stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty. (**postanowienie – k. 7**).

Zarządzeniem wydanym w dniu 16 stycznia 2015 r. (zwrotne potwierdzenie odbioru przez pozwanego – k. 109) Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia I Wydział Cywilny wezwał stronę pozwaną do złożenia w terminie 14 dni odpowiedzi na pozew. (**zarządzenie – k. 108**).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 marca 2014 r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. a powodem (...) 1 Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym z siedzibą w W. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności na mocy której powód nabył wierzytelność wynikającą z zadłużenia pozwanej A. T. wobec (...) Sp. z o.o. (**umowa – k. 15-17, załączniki do umowy – k. 18-20, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych – k. 26-39**).

W związku z brakiem zapłaty, powód jako nabywca wierzytelności wezwał stronę pozwaną do zapłaty należnej kwoty, przesyłając ponadto stronie pozwanej zawiadomienie o przelewie wierzytelności. (**wezwanie – k. 40, 40v., 41, zawiadomienie – k. 42**)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie załączonych do akt niniejszej sprawy i wymienionych wyżej dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwała żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Oddalając powództwo Sąd wziął pod uwagę okoliczność, iż strona powodowa nie udowodniła istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia. W niniejszej sprawie (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego A. T. kwoty 46.934,11 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W tym stanie rzeczy powód powinien przedstawić dowody w postaci konkretnych faktur, których dotyczy żądanie pozwu. Nadto konieczne było, aby bezspornie z załącznika do umowy cesji wierzytelności wynikało, z jakich faktur powód jako nabywca wierzytelności nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego.

Mianowicie umowa ramowa przelewu wierzytelności zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o. a stroną powodową zawiera bowiem w § 2 pkt 16 następujące postanowienie: „Po zapłacie ceny określonej w Porozumieniu (Strony przyjmują, iż dniem zapłaty jest dzień wpływu należności na rachunek bankowy Cedenta), jednak nie później niż po trzech dniach od jej zapłaty, Cedent przekaże przygotowany na płycie CD zabezpieczonej hasłem dostępu, w pliku E. lub innym dogodnym dla obu Stron elektronicznym formacie wykaz wierzytelności, który będzie zawierał: **liczbę porządkową, oznaczenie każdego Dłużnika przez określenie numeru konta abonenckiego (numer identyfikacyjny Dłużnika, którym Strony będą się później posługiwać); imię i nazwisko lub nazwa (firma) Dłużnika; dane adresowe dłużnika; daty wystawienia, daty płatności i numery nieuregulowanych not odsetkowych (o ile zostały wystawione); nominalną wartość poszczególnych wierzytelności (należności głównych) wraz z odsetkami na dzień podany przez Cedenta oraz w przypadku posiadania tych danych przez Cedenta: PESEL Dłużnika, nr dowodu osobistego Dłużnika, wszystkie posiadane przez Cedenta numery telefonów do Dłużnika i datę ostatniej wpłaty dokonanej przez Dłużnika.** Z przekazania wykazu wierzytelności zostanie sporządzony Protokół Przekazania Wykazu Wierzytelności, zwany dalej Protokołem, którego wzór stanowi Załącznik nr 4 do Umowy. (...)”

Analiza powyższej regulacji umownej pozwala na stwierdzenie, iż przedłożony Sądowi wykaz wierzytelności (stanowiący załącznik do protokołu przekazania z dnia 21 maja 2012 r. objętych porozumieniem z dnia 30 maja 2012 r. pomiędzy powodem a (...) Centertel) - jest niekompletny, albowiem nie precyzuje on w stopniu dostatecznym, jakie dokładnie faktury VAT, tzn. z jakich okresów czasu oraz o jakich numerach, są podstawą dochodzonego przez stronę powodową od strony pozwanej roszczenia, a tym samym nie zawiera szczegółowych danych identyfikacyjnych zadłużenia w niniejszej sprawie. Zaprezentowany Sądowi wykaz wierzytelności zawiera wyłącznie imię i nazwisko, adres pozwanego oraz kwotę zadłużenia wraz z odsetkami, konto abonenckie, lecz nie zawiera dokładnego określenia

tytułu zadłużenia, jego zakresu przedmiotowego ze względu na brak określenia tytułu należności wynikającego z konkretnie wskazanych faktur.

Podkreślić przy tym należało, że jak zauważono w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2010 r. I BU 8/10, wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony, na nich spoczywa ciężar dowodu (art. 6 k.c.), zasada prawdy materialnej nie może bowiem przekreślać kontradiktoryjności procesu i ciężar wskazania niezbędnych dowodów spoczywa przede wszystkim na stronach procesowych. Działanie Sądu z urzędu i przeprowadzenie dowodu niewskazanego przez stronę jest po uchyleniu art. 3 § 2 k.p.c. dopuszczalne tylko w wyjątkowych sytuacjach oraz musi wynikać z opartego na zobiektywizowanej ocenie przekonania o konieczności jego przeprowadzenia.

Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 czerwca 2009 r., sygn. akt IV CSK 71/09, przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach sprawy, z których wywodzi ona korzystne dla siebie skutki, nie jest jej prawem czy obowiązkiem procesowym, lecz ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony, jakim jest wygranie procesu, nakazuje jej podjąć wszelkie możliwe czynności w celu udowodnienia przedstawionych twierdzeń o faktach; strony nie można zmusić do ich podjęcia. O tym, co strona powinna udowodnić w konkretnym procesie decydują przede wszystkim przedmiot sporu, prawo materialne regulujące określone stosunki prawne i prawo procesowe normujące zasady postępowania dowodowego.

Przepis art. 232 k.p.c. stanowi zaś, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powyżej powołane przepisy statuują jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego, jaką jest zasada kontradiktoryjności. Zgodnie z jej założeniem, ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie, a także że sąd orzekający nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony (por. wyrok SN z dnia 07 października 1998 r., II UN 244/98, OSNP 1999/20/662). Rola sądu nie polega bowiem na wykonywaniu obowiązków procesowych ciążyących na stronach (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 27 listopada 1996 r., III Aua 26/96, OSNC 1997/1/4). Rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do prowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

Z uwagi na fakt, że pozwany nie podjął obrony w niniejszej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny (art. 339 k.p.c.) Sąd oddalił powództwo w wyroku zaocznym mając na uwadze treść art. 339 § 2 k.p.c., gdyż dowody dołączone do pozwu budziły uzasadnione wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe rozważania i na podstawie powołanych powyżej przepisów Sąd Rejonowy orzekł, jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.